

Erhverv
J.nr. 2022 - 66731
Ref. JAKHA
9. november 2023

Screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 10 ved ændring af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg

Miljøstyrelsens afgørelse

Miljøstyrelsen træffer hermed afgørelse efter miljøvurderingslovens¹ § 10 om, at ændring af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg² ikke kan forventes at have væsentlig indvirkning på miljøet og derfor ikke er omfattet af krav om miljøvurdering.

Bekendtgørelsesudkastet indeholder samlet otte materielle og tekniske ændringer af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg. Ændringerne gennemgås senere særskilt i nærværende screeningsafgørelse.

Det følger af miljøvurderingslovens § 8, stk. 2, at myndigheden skal gennemføre en vurdering (en såkaldt screening) af, hvorvidt mindre ændringer i planer eller programmer, der udarbejdes inden for industri og fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til industrianlæg, kan få væsentlig indvirkning på miljøet, således at der skal gennemføres en miljøvurdering.

Miljøstyrelsen har foretaget miljøscreening af samtlige af de foreslåede bekendtgørelsesændringer, jf. miljøvurderingslovens § 9.

Miljøstyrelsen har foretaget ovennævnte screening i henhold til miljøvurderingslovens § 10 og vurderet, at de foreslåede bekendtgørelsesændringer ikke skal miljøvurderes. Ved en gennemgang af kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 3 er det Miljøstyrelsens vurdering, at bekendtgørelsen ikke forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

Miljøstyrelsen har herved lagt vægt på, at screeningen har vist, at bekendtgørelsen ikke har en væsentlig påvirkning på miljøet. Bekendtgørelsen skal derfor ikke miljøvurderes efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1.

Det retlige grundlag

Lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), finder anvendelse på planer og programmer som defineret i lovens § 2, stk. 1, nr. 1., herunder ændringer til sådanne planer og programmer.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at integreringen af miljøhensyn foretages i forbindelse med udarbejdelsen af planen, og dermed på et tidligt tidspunkt i processen, således at der kan tages hensyn til den miljømæssige indvirkning på et tidspunkt, hvor det fortsat er muligt at inddrage de miljømæssige aspekter i planens udformning.

¹ Bekendtgørelse af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023

² Bekendtgørelse nr. 1535 af 9. december 2019

Efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, skal der gennemføres en miljøvurdering, når en myndighed udarbejder en plan eller et program, hvis disse tilvejebringes inden for bl.a. energi og industri og fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til de projekter, der er omfattet af bilag 1 og 2.

Hvis planen fastlægger anvendelsen af mindre områder på lokalt plan eller alene angiver mindre ændringer i sådanne planer, skal der kun gennemføres en miljøvurdering, hvis gennemførelsen af planen må antages at få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 8, stk. 2, nr. 1. Efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 3, skal der endvidere udarbejdes en miljøvurdering af andre planer, som i øvrigt fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, når myndigheden vurderer, at planen kan få væsentlig indvirkning på miljøet.

Derudover skal der gennemføres en miljøvurdering, hvis planen medfører krav om en vurdering af virkningen på et internationalt naturbeskyttelsesområde under hensynstagen til områdets bevaringsmålsætning, jf. lovens § 8, stk. 1, nr. 2.

I de tilfælde hvor der kun foretages mindre ændringer i planen eller programmet skal myndigheden gennemføre en screening af planen med henblik på at vurdere, om planen eller programmet samt ændringer heri kan få en væsentlig indvirkning på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 8, stk. 2, nr. 1. Tilsvarende gælder, hvis planen eller programmet er omfattet af § 8, stk. 2, nr. 2.

Den ansvarlige myndighed skal i sådanne tilfælde foretage en vurdering af planen eller programmets miljøpåvirkning ved at inddrage de relevante kriterier i bilag 3 og resultatet af høringer efter § 32, og på den baggrund afgøre, om der skal gennemføres miljøvurdering forud for endelig vedtagelse af planen, jf. lovens § 10.

Bekendtgørelsesændringer

Ændringerne til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg omfatter følgende otte materielle og tekniske ændringer:

- A. At tilføje et nyt stykke i bekendtgørelsens § 41, hvorved det bestemmes, at kravet om aflæsning og håndtering af faste brændsler indendørs eller i inddækket aftipningsgrube ikke gælder for mellemstore fyringsanlæg beliggende i landzone, eller hvor lokalplanen for området tillader udendørs oplæg. Dog med mulighed for, at tilsynsmyndigheden i de tilfælde kan meddele påbud om supplerende krav til udendørs oplæg af faste brændsler under henvisning til bestemmelsen i bekendtgørelsens § 50, stk. 1, om påbud med supplerende krav.
- B. At ændre bekendtgørelsens § 11, stk. 2 og 5, således at undtagelserne vedrørende mellemstore fyringsanlæg, der anvendes til varmeproduktion i tilfælde af usædvanligt kolde vejrforhold, fjernes fra bekendtgørelsen.
- C. At ændre bekendtgørelsens § 50, stk. 2 således at der sikres et administrationsgrundlag, som forlænger vinduet for, hvor længe tilsynsmyndigheden kan meddele påbud om supplerende krav vedrørende oplæg af faste brændsler i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 41, stk. 2 (da tilsynsmyndigheden i modsat fald ikke vil have mulighed for at gøre brug af adgangen i den foreslåede § 41, stk. 2, ved de bestående fyringsanlæg, som skal være registreret senest den 1. januar 2024, jf. § 73).

- D. At ændre bekendtgørelsens § 59, stk. 1, således at bestemmelsen alene finder anvendelse på mellemstore fyringsanlæg, der kun anvender gasformigt brændsel og ikke mellemstore fyringsanlæg, der normalt anvender gasformigt brændsel.
- E. At tilføje et nyt stykke i bekendtgørelsens § 67, hvor det angives, at tilsynsmyndighedens behandling af ansøgninger om dispensation samt udstedelse af påbud til el-producerende mellemstore fyringsanlæg, der anvender vedvarende energikilder som brændsel, er underlagt reglerne i kapitel 3 i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg og kontaktpunkt for VE-tilladelser.
- F. At ændre bekendtgørelsens § 93, stk. 3, nr. 1 og 2, således at offentliggørelsen af visse oplysninger om hhv. nye mellemstore fyringsanlæg og ændringer af mellemstore fyringsanlæg omfattet af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, skal ske samtidig med afgørelser om godkendelsespligt, eller, såfremt godkendelsesmyndigheden træffer afgørelse om ikke-godkendelse, samtidig med afgørelse om, at anlægget enten ikke er VVM-pligtigt eller afgørelse om VVM-tilladelse. Derudover foretages en tekstmæssig omskrivning af § 93.
- G. Omformulering, og præcisering, af eksisterende noter til bilag 3 og 4 i bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, således at noternes ordlyd giver en retvisende og mere hensigtsmæssig beskrivelse af den ønskede regulering. Præcisering indebærer ikke en materiel ændring af retstilstanden.
- H. Indsættelse af en definition for begrebet: ”Kedelanlæg” i bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg.

Begrundelse for screeningspligt

Bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg er som plan omfattet af § 2, stk. 1, i miljøvurderingsloven.

Ændringer til bekendtgørelsen (planen) vil også være omfattet af krav om miljøvurdering, jf. miljøvurderingslovens § 2, stk. 2.

Der er tidligere gennemført en miljøvurdering af den nugældende bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg. Der blev således gennemført en miljøvurdering i forbindelse med bekendtgørelsens ikrafttrædelse den 19. december 2017. Nævnte miljøvurdering har været i offentlig høring i perioden 24. august 2017 til 24. september 2017, og den sammenfattende redegørelse samt plandokument og miljørapport kan ses på Høringsportalen³.

Bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg dækker hele landet.

Derfor går beskrivelserne i miljøscreeningen på generelle miljøforhold, der kan blive berørt af ændringer til bekendtgørelsesreglerne for mellemstore fyringsanlæg.

Miljøstyrelsen vurderer, at ændringer til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg er omfattet af miljøvurderingslovens § 8, stk. 2, nr. 1 og 2.

Det vurderes imidlertid af Miljøstyrelsen, at ændringerne til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg er mindre ændringer til en allerede miljøvurderet bekendtgørelse. Der er alene tale om tilpasninger af eksisterende regler, og præciseringer, som derfor også kun reelt medfører begrænsede realitetsændringer for virksomhederne og miljøet, herunder er ændringerne ikke

³ <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/60885>

selvstændigt egnet til at påvirke godkendelser eller anmeldelse i medfør af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg.

De foreslåede bekendtgørelsesændringer vurderes omfattet af miljøvurderingslovens § 8, stk. 2, nr. 1. Hvert miljøforhold vurderes som såvel samlet som individuelt ved nærværende screening.

På baggrund af ovenfor angivne forhold vurderer Miljøstyrelsen, at ændringerne til bekendtgørelsen om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg samlet er omfattet af screeningspligt i henhold til miljøvurderingslovens § 8, stk. 2. I henhold til miljøvurderingslovens § 9 er de foreslåede bekendtgørelsesændringer miljøscreenet.

Redegørelse og begrundelse for afgørelsen

Miljøstyrelsen har gennemført en screening af det foreliggende udkast til ændring af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg ved gennemgang af kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 3 – i henhold til Miljøvurderingsdirektivets bilag II.

Screeningskriterier for bestemmelse af den sandsynlige betydning af den indvirkning på miljøet, der er omhandlet i Miljøvurderingslovens § 10, har nedenstående ordlyd.

- 1 Planernes og programmernes karakteristika, idet der navnlig tages hensyn til:
 - i hvilket omfang planen eller programmet kan danne grundlag for projekter og andre aktiviteter med hensyn til beliggenhed, art, størrelse og driftsbetingelser eller ved tildeling af midler,
 - i hvilket omfang planen har indflydelse på andre planer eller programmer, herunder også planer og programmer, som indgår i et hierarki,
 - planens eller programmets relevans for integreringen af miljøhensyn specielt med henblik på at fremme bæredygtig udvikling,
 - miljøproblemer af relevans for planen eller programmet
 - planens eller programmets relevans for gennemførelsen af anden miljølovgivning, der stammer fra en EU-retsakt (f.eks. planer og programmer i forbindelse med affaldshåndtering eller vandbeskyttelse).
- 2 Kendetegn ved indvirkningen og det område, som kan blive berørt, idet der navnlig tages hensyn til:
 - indvirkningens sandsynlighed, varighed, hyppighed og reversibilitet
 - indvirkningens kumulative karakter
 - indvirkningens grænseoverskridende karakter
 - faren for menneskers sundhed og miljøet (f.eks. på grund af ulykker)
 - indvirkningens størrelsesorden og rumlige udstrækning (det geografiske område og størrelsen af den befolkning, som kan blive berørt)
 - værdien og sårbarheden af det område, som kan blive berørt som følge af:
 - særlige karakteristiske naturtræk eller kulturarv
 - overskridelse af miljøkvalitetsnormer eller –grænseværdier
 - intensiv arealudnyttelse

- indvirkningen på områder eller landskaber, som har en anerkendt beskyttelsesstatus på nationalt plan, fællesskabsplan eller internationalt plan.

I den følgende fremstilling foretages en samlet redegørelse, vurdering og samtidig begrundelse for, hvorfor de foreslåede bekendtgørelsesændringer til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, ikke vurderes at medføre væsentlige indvirkninger på miljøet og derfor ikke er omfattet af fuld miljøvurderingspligt efter miljøvurderingslovens bestemmelser.

Kendetegn ved indvirkningen og det geografiske område, som kan blive berørt, er som følge af bekendtgørelsens generelle karakter, herunder at den ikke indeholder en nærmere geografisk afgrænsning, vurderet udelukkende principielt for de miljøpåvirkninger, som ændringerne kan give anledning til.

En vurdering af en konkret arealmæssig påvirkning, kan ligeledes først ske i forbindelse med miljøvurdering af de efterfølgende trin i form af underordnede planlægnings- og tilladelsesniveauer, kommuneplanlægning og lokalplanlægning.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at ændringerne vil kunne have begrænsede positive effekter i forhold til indvirkningens kumulative karakter, da det vil kunne medføre en mere integreret samlet vurdering af de miljømæssige forhold.

Karakteristika for de foreslåede ændringer til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg

I den følgende fremstillingen foretaget der en vurdering af i hvilket omfang bekendtgørelsesændringerne kan danne grundlag for projekter og andre aktiviteter med hensyn til beliggenhed, art, størrelse og driftsbetingelser eller ved tildeling af midler.

Indledningsvis bemærkes, at bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg er udstedt med hjemmel i en række bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven⁴, herunder lovens § 35, 39 og § 40.

De foreslåede ændringer til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg medfører ikke, at andre bekendtgørelser skal ændres alene som følge heraf.

Bekendtgørelsesændringer A og C

De ændrede bestemmelser betyder, at det bliver tilladt at oplagre faste brændsler udendørs uden overdækning, hvis oplaget ligger i landzone eller er tilladt i henhold til lokalplan. Desuden får tilsynsmyndigheden mulighed for at meddele påbud om supplerende krav til oplaget, fx krav der regulerer støvemissioner fra håndtering af brændslet.

I praksis forventes bestemmelserne alene at blive anvendt i forhold til oplag af fast træbiomasse i form træflis og træ- og biomasseaffald.

Halm, der anvendes som brændsel oplagres altid indendørs, så det ikke bliver vådt. Almindelige træpiller oplagres ligeledes indendørs, da de svulmer op til dobbelt størrelse og smuldre ved kontakt med regn.

⁴ Bekendtgørelse af lov om miljøbeskyttelse nr. 1218 af 25. november 2019

Fjernvarmeværker, der anvender træflis mv. som brændsel, har typisk et mindre indendørs oplag og et udendørs oplag. Værker, der får just-in-time levering af brændsel, vil typisk have indendørs, men ikke udendørs oplag.

Det fremgår af Energistyrelsens energiproducenttælling fra 2020, at 192 virksomheder, hvoraf hovedparten er fjernvarmeværker, har et eller flere kedelanlæg hver med en indfyret effekt på 1-50 MW, der anvender træflis, træ- og biomasseaffald og/eller træpiller som brændsel.

De 151 virksomheder anvender træflis og/eller træ- og biomasseaffald som brændsel, mens de resterende 41 virksomheder anvender almindelige træpiller som brændsel.

Energiproducenttællingen indeholder ikke oplysninger om, hvordan brændslet opbevares på virksomheden.

Potentielt kan der være 151 virksomheder, inkl. fjernvarmeværker, som har udendørs oplag.

Dansk Fjernvarme har oplyst, at ca. 50 fjernvarmeværker har udendørs flisoplag. Dansk Fjernvarme har eksempler på værker med udendørs flisoplag. For disse værker er oplagsarealet oplyst til at være mellem 0,25 og 2 ha.

Bestående mellemstore fyringsanlæg, der anvender fast træbiomasse som brændsel er omfattet af listepunkt G 201 eller G 202. Disse anlæg har vilkår i henhold til standardvilkårsbekendtgørelsen. Standardvilkårsbekendtgørelsens standardvilkår nr. 6 for listepunkt G 201 og standardvilkår nr. 5 for listepunkt G 202 har følgende ordlyd:

"Aflæsning og håndtering af faste brændsler skal ske indendørs eller i inddækket aftipningsgrube. [Godkendelsesmyndigheden kan fastsætte noget andet, hvis en lokalplan for området tillader udendørs oplag, eller hvis virksomheden ligger i landzone.] Porte til aftipningshal eller aftipningsgrube skal holdes lukkede, når der ikke foregår trafik eller aftipning."

Der kan således være eksisterende oplag af faste brændsler i tilknytning til bestående mellemstore fyringsanlæg, som er udendørs, hvis de ligger i landzone eller lokalplanen for området tillader det, og de har miljøgodkendelse til det. Godkendelsesmyndigheden kan som anført i den kantede parentes stille vilkår, der fx regulerer støvemissioner fra drift af udendørs oplag af faste brændsler.

De ændrede bestemmelser i bekendtgørelsen om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg betyder, at eksisterende udendørs oplag af faste brændsler i tilknytning til bestående mellemstore fyringsanlæg kan forblive udendørs, når de bestående mellemstore fyringsanlæg i hhv. 2025 og 2030 bliver omfattet af miljøkrav i bekendtgørelsen om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg.

Bestemmelserne betyder også, at der kan etableres udendørs oplag af faste brændsler i forbindelse med etablering af nye mellemstore fyringsanlæg, hvis oplaget ligger i landzone eller lokalplanen for området tillader det.

Bestemmelsen giver myndigheden mulighed for at fastsætte supplerende krav til indretning og drift af udendørs oplag af fastebrændsler. Det kan fx være krav der har til formål at regulerer støvemissioner fra oplaget.

Overgangsbestemmelsen giver myndigheden mulighed for at stille supplerende krav til udendørs oplag af faste brændsler i tilknytning til bestående mellemstore fyringsanlæg større end 5 MW indtil den 30. juni 2024.

Bekendtgørelsesændring B

Undtagelserne vedrørende mellemstore fyringsanlæg, der anvendes til varmeproduktion i tilfælde af usædvanligt kolde vejrforhold forslås fjernet (Bekendtgørelsesændring B).

Undtagelsen stammer fra direktivet og er tiltænkt anvendt i forhold til især fyringsanlæg i østeuropæiske lande i tilfælde af særlige kolde vejrforhold. Når disse undtagelser fjernes sikres det, at de ikke bliver anvendt i Danmark mod hensigten.

Den foreslåede bekendtgørelsesændring B skal sikre, at undtagelserne vedrørende mellemstore fyringsanlæg, der anvendes til varmeproduktion i tilfælde af usædvanligt kolde vejrforhold, fjernes.

Ændringen betyder, at fyringsanlæg med henvisning til denne bestemmelse fremover vil kunne undtages fra at overholde bekendtgørelsens emissionsgrænseværdier. Miljøstyrelsen vurderer, at der i praksis ikke vil være mange fyringsanlæg, som ville være reguleret efter undtagelsesbestemmelsen. Karakteristika og kendetegn for ændring B vurderes derfor ikke at få en væsentlig indvirkning på miljøet.

Bekendtgørelsesændring D

Der er foreslået en bekendtgørelsesændring (D) for mellemstore fyringsanlæg, der kun anvender gasformigt brændsel.

Ændringen af har til formål at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med bestemmelsen i den engelske udgave af MCP-direktivet. Ændringen betyder en mindre indskrænkning i, hvilke fyringsanlæg der kan få midlertidig dispensation fra at overholde bekendtgørelsens emissionsgrænseværdier i tilfælde af en pludselig afbrydelse af gasforsyningen.

Miljøstyrelsen vurderer, at bestemmelsen anvendes uhyre sjældent.

Karakteristika og kendetegn for ændring D vurderes derfor ikke at få en væsentlig indvirkning på miljøet, allerede fordi bestemmelsen ikke anvendes i praksis.

Bekendtgørelsesændring E

Den foreslåede bekendtgørelsesændring E skal sikre, at tilsynsmyndighedens behandling af ansøgninger om dispensation samt udstedelse af påbud til el-producerende mellemstore fyringsanlæg, der anvender vedvarende energikilder som brændsel, er underlagt reglerne i kapitel 3 i bekendtgørelse om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen.

Der er alene tale om en ændring af en administrativ regel, som ikke ændrer på allerede gældende miljøkrav til de omfattede virksomheder m.v.

Karakteristika og kendetegn for ændring E vurderes derfor ikke at få en væsentlig indvirkning på miljøet.

Bekendtgørelsesændring F

Den foreslåede bekendtgørelsesændring F skal sikre, at noterne i bilag 3 og 4 til bekendtgørelsen giver en mere retvisende fremstilling af retsstillingen.

Der er alene tale om en ændring af en administrativ regel, som ikke ændrer på allerede gældende miljøkrav til de omfattede virksomheder m.v.

Karakteristika og kendetegn for ændring F vurderes derfor ikke at få en væsentlig indvirkning på miljøet.

Bekendtgørelsesændring G

Den foreslåede bekendtgørelsesændring G skal sikre offentliggørelsen af visse oplysninger om hhv. nye mellemstore fyringsanlæg og ændringer af mellemstore fyringsanlæg omfattet af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, skal ske samtidig med afgørelser om godkendelsespligt m.v.

Ændring G er en præcisering af, hvornår godkendelsesmyndigheden skal offentliggøre oplysninger om hhv. nye mellemstore fyringsanlæg og ændringer af mellemstore fyringsanlæg. Der er alene tale om en ændring af en administrativ regel, som ikke ændrer på allerede gældende miljøkrav til de omfattede virksomheder m.v. og har alene karakter af formel ændring.

Karakteristika og kendetegn for ændring G vurderes af Miljøstyrelsen, derfor ikke at få en væsentlig indvirkning på miljøet.

Bekendtgørelsesændring H

Den foreslåede bekendtgørelsesændring H skal sikre, indsættelse af en definition for begrebet: "Kedelanlæg" i bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg.

Ændring H er en præcisering af, at når der i bekendtgørelsen står 'kedelanlæg' så refereres til 'andre fyringsanlæg end motorer og gasturbiner', som bl.a. inkluderer kedelanlæg.

Karakteristika og kendetegn for ændring H vurderes af Miljøstyrelsen, derfor ikke at få en væsentlig indvirkning på miljøet.

Fælles opsummering

De afledte miljøforhold, for bekendtgørelsesændringerne A og C vurderes af Miljøstyrelsen i det væsentligste at være knyttet til støv, støj, afledning af overfladevand og planhensyn.

Bekendtgørelsesændringerne (B, C, E, F, G og H) er af administrativ karakter og har ikke i sig selv betydning for beliggenhed, art, størrelse og driftsbetingelser.

De nævnte bekendtgørelsesændringer har ikke betydning på allerede gældende krav til de omfattede virksomheder m.v. Disse ændringer vurderes ikke i sig selv at have relevans for integreringen af miljøhensyn, herunder fremme af bæredygtig udvikling eller at give anledning til miljøproblemer.

Bekendtgørelsesændringernes sammenhæng med anden planlægning og lovgivning samt miljøproblemer af relevans for planen

Bekendtgørelsesændringerne i denne miljøscreening skal ses i sammenhæng med anden lovgivning, ligesom ændringerne indgår i et indgår i et hierarki, der kan have relevans for integreringen af miljøhensyn specielt med henblik på at fremme bæredygtig udvikling.

Nedenfor redegøres der for såvel anden relevant lovgivning samt de eventuelle miljøproblemer der kan have relevans for bekendtgørelsesændringerne. Fremstillingen inddrager endvidere retlige forhold af relevans for gennemførelsen af anden miljølovgivning, der stammer fra en EU-retsakt (f.eks. planer og programmer i forbindelse med affaldshåndtering eller vandbeskyttelse).

For godkendelsespligtige mellemstore fyringsanlæg skal godkendelsesmyndigheden, jf. godkendelsesbekendtgørelsen § 19 og 20, bl.a. sikre sig, at virksomheden indrettes og drives på en sådan måde, at energi- og råvareforbruget udnyttes mest effektivt, mulighederne for at substituere særligt skadelige eller betænkelige stoffer med mindre skadelige eller betænkelige stoffer er udnyttet i det omfang, det er muligt, produktionsprocesserne er optimeret i det omfang, det er muligt, at affaldshierarkiet er iagttaget, og at der, i det omfang forureningen ikke kan undgås, er anvendt bedste

tilgængelige rensningsteknik, og der er truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forebygge uheld og begrænse konsekvenserne heraf.

I det følgende beskrives statslig planlægning og regulering, som kan have relevans for udmøntning af bekendtgørelsesændringerne. Der er neden for tale om en samlet gennemgang af følgende tre områder:

- › Natura 2000-planer,
- › Havstrategi, vandområdeplaner herunder Vandrammedirektivet og
- › Landsplandirektiver.

Natura 2000 planer

I Danmark er der udpeget 252 Natura 2000-områder⁵. For hvert af Natura 2000-områderne er der i medfør af miljømålsloven⁶ udarbejdet en statslig Natura 2000-plan, som indeholder konkrete anvisninger på, hvordan man her skal behandle naturen, for at den kan udvikle sig positivt.

Natura 2000-områderne omfatter fuglebeskyttelsesområder, habitatområder og Ramsarområder. Formålet er at sikre eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for de arter og naturtyper, som områderne er udpeget for.

DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi - rapporterede i 2019 bevaringsstatus for naturtyper og arter i Danmark, jf. Habitatdirektivets art. 17. Det fremgår af Fredshavn et al., (2019), at 95 % af de 60 rapporterede naturtyper er i enten stærkt ugunstig eller moderat ugunstig bevaringsstatus og 57 % af de 84 rapporterede arter er i stærkt eller moderat ugunstig status.

Det fremgår også, at tre marine naturtyper, svarende til 5 % af naturtyperne er vurderet at være i fremgang, 13 % er stabile og 33 % er vurderet at være i tilbagegang.

Samlet set er 7 ud af 8 marine naturtyper i ugunstig bevaringsstatus. Det fremgår også, at for halvdelen af naturtyperne kan der endnu ikke angives en udviklingstendens.

I rapporten angives at de marine naturtyper endnu er mangelfuldt kortlagt, det er fortrinsvis sket i de udpegede Natura 2000-områder, samt at kortlægningen af sønaturtyper i Natura 2000-områderne endnu ikke er afsluttet. Det betyder, at den generelle udvikling for sønaturtyper både i Natura 2000 og på landsplan ikke kan beskrives med sikkerhed.

De gældende Natura 2000-planer 2022-27 indeholder mål for naturtilstanden med henblik på at sikre eller genoprette en gunstig bevaringsstatus, samt et indsatsprogram som indeholder bindende retningslinjer for de kommunale handleplaner. På baggrund af Natura 2000-planerne udarbejder kommunerne handleplaner⁷, som blandt andet indeholder de forvaltningsindsatser og initiativer, som kommunerne vil tage for at implementere Natura 2000-planerne.

⁵ Bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, jf. bekendtgørelse nr. 2091 af 12. november 2021.

⁶ Bekendtgørelse af lov om miljømål, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 26. januar 2017.

⁷ Bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens Natura 2000-handleplaner, jf. bekendtgørelse nr. 944 af 27. juni 2016

Inden myndighederne vedtager en plan eller meddeler en tilladelse i eller i nærheden af et Natura 2000-område, skal der foretages en vurdering af om planen eller projektet vil have en væsentlig påvirkning af Natura 2000-området⁸.

Væsentlighedsvurderingen i forhold til Natura 2000-områder skal foretages, før der træffes afgørelse om tilladelse, det vil sige i forbindelse med udarbejdelsen af plangrundlaget eller myndighedssagsbehandlingen af projektet, og tager udgangspunkt i at opretholde gunstig bevaringstilstand.

Hvis myndigheden på baggrund af konsekvensvurderingen kan afvise, at planen eller projektet skader Natura 2000-området og arter på områdets udpegningsgrundlag, kan planen vedtages og projektet tillades.

Kan det ikke udelukkes at planen eller projektet kan påvirke Natura 2000-områder væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering, hvori der skal redegøres for, om planen eller projektet direkte eller indirekte vil påvirke de arter og naturtyper, som findes i udpegningsgrundlaget.

Habitatdirektivet⁹, jf. Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter har til formål at fremme biodiversiteten i medlemsstaterne ved at definere en fælles ramme for beskyttelsen af arter og naturtyper, der er af betydning for EU. Dette sker hovedsageligt gennem udpegning af særlige bevaringsområder, habitatområder samt generel beskyttelse af visse arter. Den overordnede målsætning er at sikre eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for de arter eller naturtyper, som er omfattet af direktivet.

Fuglebeskyttelsesdirektivet¹⁰, jf. Rådets direktiv 79/409 af 2. april 1979, om beskyttelse af vilde fugle med senere ændringer, forpligter EU's medlemslande til at beskytte og forbedre vilkårene for de vilde fuglearter i EU, bl.a. ved at udpege fuglebeskyttelsesområder.

Fuglebeskyttelsesdirektivet omfatter alle vilde fugle. Der udpeges fuglebeskyttelsesområder for visse sjældne og fåtallige ynglefugle og internationalt vigtige forekomster af trækfugle. Der gælder tilsvarende målsætninger om at sikre og genoprette bestande og levesteder for fugle.

I Natura 2000-områder (habitat- og fuglebeskyttelsesområder), hvoraf en stor andel omfatter akvatiske naturtyper og levesteder for arter. For disse områder gælder efter habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne bestemmelser om bevaringsmål, beskyttelse og aktiv forvaltning af disse områder.

Bevaringsmålsætninger er fastsat i Natura 2000-planerne. Habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne rummer endvidere regler om generel beskyttelse af levesteder.

Bestemmelserne omkring Natura 2000-områder kan have betydning for lokale planer og/eller projekter på baggrund af ændringerne til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg. Hverken planer eller projekter ikke må være til hinder for, at der kan opretholdes en gunstig bevaringstilstand i de enkelte Natura 2000-områder. Det vurderes af Miljøstyrelsen, at bekendtgørelsens ændringerne i sig selv ikke har nogen indvirkning på Natura 2000 planerne og mulighederne for målopfyldelse.

⁸Bekendtgørelse om administration af planloven i forbindelse med internationale naturbeskyttelses områder samt beskyttelse af visse arter, jf. bekendtgørelse nr. 1383 af 26. november 2016.

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31979L0409:DA:HTML> (<https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>)

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at bekendtgørelsesændringerne ikke medfører en anden tilgang til områder med en anerkendt beskyttelsesstatus end efter de gældende regler.

Det vurderes endvidere, at bekendtgørelsesændringerne i sig selv ikke har nogen indvirkning på Natura 2000-planerne. Det vil ydermere være op til godkendelses- og tilsynsmyndigheden at sikre lokal overholdelse af Habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne i forbindelse med administration af det samlede regelsæt. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der ved lokal udmøntning af ændringerne til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, vil kunne opstå behov for lokale tilpasnings- og afhjælpningsforanstaltninger i forhold til bekendtgørelsesændring A og C.

Det bemærkes endvidere at der ikke foreligger en nærmere lokal geografisk afgrænsning for bekendtgørelsen anvendelsesområde – ud over en afgrænsning til dansk nationalt territorium.

Havstrategi og vandområdeplaner

I medfør af lov om havstrategi¹¹ skal Miljøstyrelsen udarbejde planer og miljømål for Nordsøen, Kattegat og Østersøen med det overordnede formål, at fastlægge rammerne for de foranstaltninger, der skal gennemføres for at opnå eller opretholde god miljøtilstand i havets økosystemer. Dette er udmøntet i Danmarks Havstrategi II med indsatsområder inden for 11 deskriptorer for havmiljøets tilstand.

Vandområdeplanerne er en samlet en plan for sikre renere vand i Danmarks kystvande, søer, vandløb og grundvand, og derved forbedre det danske vandmiljø i overensstemmelse med EU's vandrammedirektiv, der er implementeret i lov om vandplanlægning.

Vandområdeplanerne fastsætter målsætninger for Danmarks kystvande, søer, vandløb og grundvand i planperioden.

De gældende vandområdeplaner¹² er:

1. Vandområdeplan 2021-2027 for Vandområdedistrikt Jylland og Fyn
2. Vandområdeplan 2021-2027 for Vandområdedistrikt Sjælland
3. Vandområdeplan 2021-2027 for Vandområdedistrikt Bornholm
4. Vandområdeplan 2021-2027 for Internationalt Vandområdedistrikt

Bestemmelserne i vandområdeplanerne kan have betydning for planer og projekter, da planer og projekter ikke må være til hinder for, at målene i vandområdeplanen for det givne område kan opnås dvs. at den hertil knyttede tilstand opnås og opretholdes.

Det bemærkes endvidere at der ikke foreligger en nærmere lokal geografisk afgrænsning for bekendtgørelsen anvendelsesområde – ud over en afgrænsning til dansk nationalt territorium.

¹¹ Bekendtgørelse af lov om havstrategi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 25/11/2019.

¹² Forslag til vandområdeplaner 2021-2027 har af Miljøstyrelsen været i høring i 6 måneder med høringsudløb den 22. juni 2022.

Vandrammedirektivet/vandplanlægning

Vandrammedirektivet¹³, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000, har til formål at fastlægge en ramme for beskyttelse af vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand.

Efter vandrammedirektivets artikel 4 skal medlemslandene som udgangspunkt forebygge forringelse af tilstanden for alle overfladevandområder, herunder kystvand, og grundvandsforekomster og beskytte, forbedre og restaurere alle overfladevandområder og grundvandsforekomster med henblik på at opnå god tilstand for overfladevand og grundvand senest den 22. december 2015. Danmark har i henhold til vandrammedirektivet forlænget fristen for målopfyldelse i forhold til kystvande til 2021 eller senere.

Efter lov om vandplanlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 26. januar 2017, fastsætter miljøministeren bl.a. regler, der fastlægger og angiver konkrete miljømål og indsatsprogrammer for hvert vandområdedistrikt med henblik på opnåelse af fastsatte miljømål, herunder med henblik på at forebygge forringelse af og opnå god tilstand for overfladevandområder og grundvandsforekomster i overensstemmelse med vandrammedirektivet.

Det følger af § 8, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 449 af 11. april 2019 om indsatsprogrammer for vandområder¹⁴, at myndigheder kun kan træffe afgørelse, der indebærer en direkte eller indirekte påvirkning af et overfladevandområde eller en grundvandsforekomst, hvor miljømålet ikke er opfyldt, hvis afgørelsen ikke medfører en forringelse af overfladevandområdets eller grundvandsforekomstens tilstand, og ikke hindrer opfyldelse af det fastlagte miljømål, herunder gennem de i indsatsprogrammet fastlagte foranstaltninger.

Ved vurdering af om afgørelsen vil hindre opfyldelse af det fastlagte miljømål, skal det tages i betragtning, om påvirkningen neutraliseres senere i planperioden.

Ministeren kan i særlige tilfælde og efter en konkret vurdering tillade, at myndigheden meddeler tilladelse til den pågældende udledning. Lov om vandplanlægning med tilhørende bekendtgørelser gennemfører væsentlige, men ikke alle dele af vandrammedirektivet.

Det vurderes endvidere, at bekendtgørelsesændringerne i sig selv ikke har nogen indvirkning virkeliggørelse af vandrammedirektivet.

Det kan imidlertid ikke udelukkes at der ved lokal udmøntning af ændringerne til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, vil kunne opstå behov for lokale tilpasnings- og afhjælpningsforanstaltninger i forhold til bekendtgørelsesændring A og C.

Det bemærkes endvidere at der ikke foreligger en nærmere lokal geografisk afgrænsning for bekendtgørelsen anvendelsesområde – ud over en afgrænsning til dansk nationalt territorium.

Havrammestrategidirektivet/havstrategien

Lov om havstrategi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 25. november 2019, implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet). Havstrategirammedirektivet forpligter EU's medlemsstater til at udarbejde havstrategier med det

¹³ Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council of 23 October 2000 establishing a framework for Community action in the field of water policy

¹⁴ <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/449#P8>

formål at opnå eller opretholde god miljøtilstand i havmiljøet i 2020. Havstrategier udarbejdes hvert 6. år.

Havstrategiens miljømål og indsatsprogrammer er bindende for statslige, regionale og kommunale myndigheder, jf. havstrategilovens § 18. Offentlige myndigheder er ved udøvelsen af deres opgaver i henhold til lovgivningen forpligtet af havstrategierne

I Danmarks Havstrategi II fra 2018 er fastsat en række miljømål for havmiljøet inden for 11 forskellige overordnede emner/deskriptorer (biodiversitet, ikke-hjemmehørende arter, erhvervsmæssigt udnyttede fiskebestande, havets fødenet, eutrofiering, havbundens integritet, hydrografiske ændringer, forurenende stoffer (miljøfarlige stoffer), forurenende stoffer i fisk og skaldyr til konsum, affald, og undervansstøj).

Det vurderes, at bekendtgørelsesændringerne i sig selv ikke har nogen indvirkning på Havstrategien og Vandområdeplanerne og mulighederne for målopfyldelse. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at ved lokal udmøntning af ændringerne til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, vil der foreligge krav om lokale tilpasnings- og afhjælpningsforanstaltninger som følge af udledning af vand for befæstede og overdækkede arealer i forhold til bekendtgørelsesændring A og C.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at bekendtgørelsesændringerne ikke medfører en anden tilgang til områder med en anerkendt beskyttelsesstatus end efter de gældende regler

Det bemærkes endvidere, at der ikke foreligger en nærmere lokal geografisk afgrænsning for bekendtgørelsen anvendelsesområde – ud over at afgrænsning til dansk nationalt territorium.

Landsplandirektiver

Landsplandirektiver omfatter statsligt vedtagne bekendtgørelser i medfør af § 3 i lov om planlægning¹⁵, samt § 5j vedr. planlægning i hovedstadsområdet (Fingerplanen).

Landsplandirektiver fastsætter bindende rammer for indholdet af den kommunale planlægning, og omfatter en række strækningsanlæg og konkrete projekter i Danmark, Fingerplanen for hovedstadsområdet m.fl. I medfør af planlovens § 11, stk. 4, nr. 2 må kommuneplaner ikke stride imod offentliggjorte forslag til landsplandirektiver.

Planloven

Det er planlovens overordnede formål at sikre en sammenhængende planlægning, der forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen. Gennem planloven varetages landskabelige hensyn gennem især kommune- og lokalplanlægningen samt gennem landzoneafgørelser i medfør af lovens § 35.

Det er planlovens særlige formål at der bl.a. skabes og bevares værdifulde bebyggelser, bymiljøer og landskaber og at de åbne kyster fortsat skal udgøre en væsentlig naturværdi og landskabelig værdi.

Endvidere er det planlovens formål at sikre en sammenhængende planlægning, der forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen. Gennem kommune og lokalplanlægningen skal kommunerne bl.a. forebygge konflikter i arealanvendelsen, og sikre en hensigtsmæssig placering af anlæg og bebyggelser.

Det er en national interesse¹⁶, at kommuneplanerne jf. planlovens § 11 a, stk. 1, nr.

¹⁵ Lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

¹⁶ Oversigt over nationale interesser i kommuneplanlægning, Erhvervsstyrelsen, 2018.

nr. 16, indeholder retningslinjer til sikring af:

- Bevaringsværdige landskaber, der i udgangspunktet skal søges friholdt for byggeri og anlæg, og
- større sammenhængende landskaber, der i udgangspunktet skal søges friholdt for større byggerier og tekniske anlæg, der slører landskabssammenhængene, har konsekvenser for det karakteristiske og oplevelsesrige i naboland skaberne eller forringer mulighederne for at forbedre landskaberne.

Det er desuden en national interesse, at kommuneplanerne jf. planlovens § 11 a, stk. 1, nr. nr. 15, indeholder retningslinjer til sikring af:

- Kulturhistoriske bevaringsværdier, herunder værdifulde kulturmiljøer, beskyttelsesområder omkring kirker og andre væsentlige kulturhistoriske bevaringsværdier, som fredede og bevaringsværdige bygninger og
- verdensarvssteder, som UNESCO har udpeget, så udpegningsgrundlaget ikke forringes.

Planlovens § 5 b fastsætter bestemmelser for planlægningen for kystnærhedszonen, bl.a. at der uden for udviklingsområder kun må planlægges for anlæg i landzone, hvis der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering.

Miljøproblemer i forhold til planlægningsmæssige hensyn

Kommuneplanerne skal, jf. planlovens § 11 stk. 2, indeholde en hovedstruktur, som angiver de overordnede mål for udviklingen og arealanvendelsen i kommunen, retningslinjer for arealanvendelsen, jf. § 11 a, stk. 1 og rammer for lokalplanlægningen, jf. § 11 b.

Vedtagelse af lokalplaner må ikke stride imod kommuneplanen, jf. planlovens § 13, stk. 1, det vil sige kommuneplanens hovedstruktur, retningslinjer og rammebestemmelser. Kommunerne skal ved ny kommuneplanlægning forholde sig til retningslinjer i gældende kommuneplan. Desuden må kommunernes planlægning ikke stride imod en række statslige regler og beslutninger, f.eks. landsplandirektiver, jf. planlovens § 11, stk. 4 og § 13, stk. 1, nr. 2 og 3.

I forbindelse med den konkrete kommunale planlægning skal hensynet til de overordnede planlægningsmæssige hensyn varetages.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at de direkte miljømæssige konsekvenser for landskabelige og visuelle påvirkninger, herunder naturgeografiske og kulturmiljømæssige værdier vil være af mindre omfang som følge af muligheden for udendørs oplag af faste brændsler – herunder ved eventuel yderligere bygnings-/arealudvidelser.

Det nuværende beskyttelsesniveau for landskabelige interesser opretholdes uændret, herunder de nationale beskyttelsesinteresser inden for kystnærhedszonen og i forhold til geologiske og kulturhistoriske bevaringsværdier, jf. planlovens bestemmelser.

Bekendtgørelsesændringerne medfører heller ikke ændringer i anden lovgivning, som f.eks. naturbeskyttelseslovens regler om gældende fredninger og bygge- og beskyttelseslinjer i forhold til strande, klitområder, søer, åer, skove, kirker og fortidsminder, hvor der ligeledes varetages landskabelige og kulturhistoriske interesser mv.

Kommunerne skal foretage konkrete vurderinger af, hvordan disse interesser og hensyn skal varetages konkret i den enkelte kommune inden for rammerne af det

gældende beskyttelsesniveau i lovgivningen. Ændringerne øger ikke det geografiske område eller størrelsen af den befolkning, der kan blive berørt.

Det vurderes samlet, at bekendtgørelsesændringerne i sig selv ikke har nogen indvirkning på landsplandirektiver og planlov. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at ved lokal udmøntning af ændringerne til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, vil der foreligge krav om lokale behov for plantilpasninger.

Den foreslåede bekendtgørelsesændring A og C giver mulighed for at videreføre eksisterende og etablere nye udendørs oplag af faste brændsler i landzone eller er tilladt i henhold til lokalplan.

Oplag i landzone vurderes af Miljøstyrelsen, at kunne have indvirkning på et mindre geografisk områder og et mindre antal borgere, da landzonen med spredt bebyggelse og mindre landsbyer er tyndere befolkede områder og miljøpåvirkninger fra drift af udendørs oplag har lokale karakter.

Udendørs oplag i lokalplanområder vurderes at have indvirkning på et mindre geografisk områder og et mindre antal borgere, da miljøpåvirkninger fra drift af udendørs oplag har lokale karakter og da hensynet til nærliggende miljøfølsomme arealanvendelser som fx boligområder inddrages ved lokalplanlægning for områder, hvor udendørs oplag er tilladt.

Bekendtgørelsesændringerne B, C, E, F, G og H vurderes ikke af Miljøstyrelsen at have miljømæssige konsekvenser i relation til planhensyn.

Grænseoverskridende forureningselement

Ved godkendelsespligtige mellemstore fyringsanlæg er myndigheden jf. godkendelsesbekendtgørelsen § 13 forpligtiget til på baggrund af oplysninger i ansøgning om miljøgodkendelse, at vurdere, om et projekt vil kunne påvirke mennesker eller miljø i et andet land "negativt" og "betydeligt", og om eventuelle større uheld kan have grænseoverskridende følger.

I henhold til bekendtgørelsesændringerne A og C gives der mulighed for at videreføre eksisterende og etablere nye udendørs oplag af faste brændsler. Ændringen vurderes af Miljøstyrelsen ikke i sig selv at have en grænseoverskridende karakter, da støv, støj og overfladevand fra drift af udendørs oplag er karakteriseret ved at være miljøpåvirkninger, der især knytter sig til lokalområdet.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at bekendtgørelsesændringerne (A-H) vil kunne give anledning til en så begrænset påvirkningsgrad i forhold til de mulige indvirkninger, at det ikke vil have grænseoverskridende karakter. De foreslåede bekendtgørelsesændringer til bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg vurderes således ikke at have en grænseoverskridende forureningselement allerede som følge af ændringerne indholdsmæssige karakter.

Miljøproblemer i forhold til vand

Udledninger, via vand eller luft, af miljøfarlige stoffer kan have stor betydning for særligt den kemiske tilstand af vandmiljøet. Forekomsten af miljøfarlige stoffer i overfladevandet og i sedimenter/biota skal begrænses i henhold til de gældende miljøkvalitetskrav.

Vandmiljøkravdirektivets bilag I, Del A, indeholder en liste med 45 prioriterede stoffer, hvoraf nogle karakteriseres som farlige. De stoffer på listen, der er markeret som farlige, er stoffer, der er toksiske, persistente og bioakkumulerbare, eller som på anden måde giver anledning til en tilsvarende bekymring, der er relevant for vandmiljøet.

Vandområders kemiske tilstand vurderes på baggrund af forekomsten af de prioriterede stoffer, der er opregnet i vandkvalitetskravdirektivets bilag I, Del A¹⁷.

Befæstede og overdækkede arealer i og omkring installationen af et mellemstort fyringsanlæg kan give anledning til spildevand som skal afledes, enten som en direkte udledning til vandløb, søer eller havet, eller tilsluttes offentligt spildevandsrensningeanlæg.

Overfladevand til afledning vil optræde diskontinuert i forbindelse regnvejr og afsmeltning af snedække fra bl.a. overdækkede arealer.

Ved udendørs oplag af faste brændsler opstår der overfladevand, når regnvand løber af på overfladen af oplaget eller via kanaler, der opstår i flisbunken. Herved kan der ske udvaskning af forurenende stoffer fra brændslet. Overfladevand fra udendørs oplag reguleres efter regler i miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4.

Regn og smeltevand fra overdækkede bygninger samt udendørs oplag af faste brændsler, vil ofte skulle ledes bort fra virksomhedens areal. Såfremt opsamling og bortskaffelse af vandet sker sammen med spildevand fra befæstede arealer på virksomhedens areal, kan dette give anledning til miljøproblemer.

Hvis virksomheden har udledning af spildevand direkte til vandløb, søer eller havet til der meddeles udledningstilladelse hertil fra myndigheden. Nævnte tilladelse skal i den givne situation meddeles uanset om virksomheden er godkendelsespligtig eller omfattet af anmelderordningen. Tilsluttes spildevandet et anlæg, der tilhører spildevandsforsyningsselskaber - omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold - meddeler kommunen tilslutningstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3. Kommunen vurderer på baggrund af en konkret vurdering, om det kan ske inden for spildevandsplanens rammer og spildevandsanlæggets kapacitet og udledningstilladelse.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at alene bekendtgørelsesændringerne A og C vil være relevante i forhold eventuelle miljøproblemer ved afledning af spildevand fra virksomhedens geografiske område.

De øvrige bekendtgørelsesændringer vurderes ikke af Miljøstyrelsen at have miljømæssige betydning i forhold til bortskaffelse af vand.

Miljøproblemer i forhold til luftemissioner- og immissioner

I 2020 viste målingerne af kvælstofdioxid og partikler ingen overskridelser af EU-grænseværdierne (Jung-Madsen et al., 2021b). For langt hovedparten af forureningskomponenter omfattet af EU's luftkvalitetsdirektiver ses fald i luftkoncentrationerne, hvilket generelt set er i overensstemmelse med udviklingen i udledningerne. For et fåtal af luftforureningskomponenterne er der dog ikke sket et fald, hvilket for eksempel gælder for ozon og kobber. Der ses en lavere kvælstofafsætning i 2020 end i 2019, hvilket blandt andet kan tilskrives mindre nedbør i 2020 end i 2019.

Regulering af luftforurenende stoffer har til formål at reducere skadevirkningerne ved luftforurening, dels af hensyn til menneskers sundhed og trivsel, dels af hensyn til den skade, stoffer forårsager i økosystemer ved deposition og ved bidrag til forsuring.

De vejledende grænseværdier sikrer et beskyttelsesniveau svarende til en acceptabel miljøpåvirkning, eksempelvis ved B-værdier (grænseværdi) for den enkelte virksomheds bidrag til luftforureningen i

¹⁷ Som er gentaget i miljømålsfastsættelsesbekendtgørelsens bilag 2, Del B, tabel 5.

virksomhedens omgivelser. B-værdier beskytter befolkningen mod skadelige effekter fra luftforurening og sikrer, at borgerne ikke vedvarende bliver udsat for forurening.

Luftforurening fra punktkilder kan give anledning til depositioner i omgivelserne og dermed påvirke Natura 2000 områder og bilag IV-arter. Om bekendtgørelsesændringerne konkret vil kunne give anledning til påvirkning af Natura 2000 områder og bilag IV-arter, vil lokalt afhænge af afstanden til Natura 2000 områder, yngle- og rasteområder for bilag IV-arter samt kapacitet og afkast højde for ovnen.

Alene bekendtgørelsesændring B kan have betydning i forhold til luftforurening.

Afskaffelse af undtagelserne vedrørende mellemstore fyringsanlæg, der anvendes til varmeproduktion i tilfælde af usædvanligt kolde vejrforhold, fra bekendtgørelsen, må vurderes at have en meget begrænset positiv effekt på den samlede nationale udledning af miljøforurenende stoffer.

Miljøstyrelsen har ved ovenstående vurdering lagt særlig vægt på, at undtagelsesbestemmelsen reelt ikke har været tiltænkt anvendelse i dansk klima, ligesom Miljøstyrelsen ikke er bekendt med at den har været anvendt i praksis.

De øvrige bekendtgørelsesændringerne vurderes i øvrigt ikke at have miljømæssige betydning i forhold til luftemissioner- og immissioner.

Miljøproblemer i forhold til flora, fauna og biologisk mangfoldighed

Fører de foreslåede ændringer af reglerne til en ændret arealanvendelse, kan dette påvirke flora og fauna lokalt som følge af en ændret fødetilgængelighed for insekter og dermed for fugle og bedre mulighed for, at vilde dyr kan finde skjul. Forholdene for flora og fauna påvirkes dog også af anvendelsen af pesticider.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at bekendtgørelsesændringerne ikke vil have betydning for værdien og sårbarheden af det område som kan blive berørt, som følge af særlige karakteristiske naturtræk eller kulturarv eller intensiv arealudnyttelse, da disse forhold allerede i dag vil skulle indgå i kommunernes behandling af en sådan virksomheds miljømæssige forhold.

Overskridelse af miljøkvalitetsnormer eller –grænseværdier vil videre være underlagt de samme reaktionsrammer som i dag, hvorfor ændringen ikke vurderes af Miljøstyrelsen at have betydning herfor.

Miljøproblemer i forhold til støj- og støvmissioner

En virksomhed som drifter et mellemstort fyringsanlæg kan påføre støj fra selve virksomheden, og støj i forbindelse med til- og frakørsel af råvarer, produkter og affald, hvor transporten foregår overvejende med lastbil. Derudover kan der forekomme støjpåvirkning fra virksomheden, når der håndteres brændsel fra udendørs oplag til brug for virksomhedens løbende drift. I det omfang brændselsoplaget er helt eller delvist placeres indendørs, vil støjpåvirkningen ofte være reduceret.

Miljøproblemer i forhold til støj og støv er generelt begrænset til de foreslåede bekendtgørelsesændringer A og C.

Støj kan påvirke befolkningen og mennesker lokalt. Støj kan være generende og kan i værste fald skade helbredet

Aflæsning og håndtering af faste brændsler på udendørs oplag kan give diffuse støvemissioner og støjpåvirkning af omgivelserne.

Støj fra udendørs aflæsning og håndtering af faste brændsler i tilknytning til anmeldte mellemstore fyringsanlæg reguleres efter regler i bekendtgørelsens kapitel 5, mens støj fra udendørs oplag i tilknytning til mellemstore fyringsanlæg, der er omfattet af de særlige regler for listevirksomhed, reguleres af støjvilkår i virksomhedens miljøgodkendelse.

For godkendelsespligtige anlæg følger det af godkendelsesbekendtgørelsens § 22, punkt 3 og 4), at godkendelsesmyndigheden i relevant omfang skal fastsætte støjgrænser og vilkår til egenkontrol i miljøgodkendelsen.

Som grundlag for fastsættelse af vilkår for støj i en given miljøgodkendelse bør godkendelsesmyndigheden anvende de vejledende støjgrænser for industristøj, jf. Miljøstyrelsens vejledning nr. 5 / 1984 Eksterne støj fra virksomheder. De vejledende støjgrænser er et udtryk for en støjbelastning som Miljøstyrelsen vurderer er miljømæssigt og sundhedsmæssigt acceptabel. Når myndigheden skal fastsætte vilkår for støj sker det på baggrund af en redegørelse fra virksomheden for hvilken støjforurening der kan opnås med den bedste tilgængelige teknologi.

For støj i forbindelse med til- og frakørsel er godkendelsesmyndigheden forpligtiget til at vurdere om kørslen kan ske uden væsentlige miljømæssige gener for de omkringboende, jf. godkendelsesbekendtgørelsen § 19, stk. 2. Hvis dette ikke kan opfyldes kan der ikke meddeles miljøgodkendelse.

Støvgener fra udendørs oplag af faste brændsler kan reguleres af krav til indretning og drift af oplaget. Kravene fastsættes i form af påbud om supplerende krav.

Miljøpåvirkninger i form af støv og støj vil forekomme diskontinuert og hovedsageligt ved tilførsel af brændsel til oplaget og ved overførsel af brændsel fra det udendørs oplag til anlæggets mindre indendørs oplag, hvorfra brændslet indfyres i kedelanlægget.

Det er Miljøstyrelsens vurdering af bekendtgørelsesændringerne A og C giver mulighed for at videreføre eksisterende oplag samt etablere nye udendørs oplag af faste brændsler, uden at dette giver anledning til væsentlige miljøpåvirkninger i form af støj og støv. Muligheden for at videreføre eksisterende og etablere nye udendørs oplag af faste brændsler vurderes ikke at have kumulativ karakter, da støv og støj fra drift af udendørs oplag er karakteriseret ved at være miljøpåvirkninger, der især knytter sig til lokalområdet.

De øvrige foreslåede bekendtgørelsesændringer vurderes ikke at have miljømæssig betydning i forhold til støj- og støvpåvirkning.

Fare for menneskers sundhed og miljøet (f.eks. på grund af ulykke)

Hverken den foreslåede bestemmelse omkring mulighed for at videreføre eksisterende og etablere nye udendørs oplag af faste brændsler (Bekendtgørelsesændring A og C) eller de øvrige bekendtgørelsesændringer (B-H) vurderes at udgøre en fare for menneskers sundhed og miljøet.

Der er særligt lagt vægt på, at støv, støj og overfladevand fra drift af udendørs oplag er karakteriseret ved at være miljøpåvirkninger, der især knytter sig til lokalområdet. Hertil kommer, at bestemmelsen giver mulighed for at stille supplerende krav til oplagets indretning og drift med henblik på at mindske miljøpåvirkningerne fra drift af oplaget.

Det er ses ikke at være særlig fare for menneskers sundhed forbundet med de foreslåede bekendtgørelsesændringer, ej heller ved indtrædelse af ulykke. Samme forholdet gælder for miljøet.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at bekendtgørelsesændringerne vil kunne have begrænsede positive effekter i forhold til faren for menneskers sundhed og miljøet, da det vil kunne medføre en mere integreret samlet vurdering af de miljømæssige forhold, herunder særligt i forhold til støj og støvemissioner.

Samlet konklusion for forslagets indvirkning på miljøet

Ved en gennemgang af kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 3 er det Miljøstyrelsens vurdering, at ændringerne af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg ikke medfører væsentlige indvirkninger på miljøet.

Miljøstyrelsen vurderer derfor, at ændringerne ikke udløser krav om miljøvurdering efter § 8, stk. 1, jf. § 8, stk. 2. Det vurderes af miljøstyrelsen, at ændringerne samlet set vil give anledning til ingen eller kun begrænsede miljømæssige konsekvenser.

Miljøstyrelsen lægger vægt på, at den relevante myndighed efter de gældende regler også har mulighed for at regulere og reagere over for forhold ved en virksomhedes etablering, udvidelse og/eller drift af et mellemstort fyringsanlæg. Ændringerne vurderes samlet at kunne indebære begrænsede positive miljømæssige konsekvenser som følge af de foreslåede rammer for udendørs oplag af fast brændsel. Ændring af administrationsgrundlaget, som forlænger vinduet for, hvor længe tilsynsmyndigheden kan meddele påbud om supplerende krav vedrørende oplæg af faste brændsler ses alene at være en konsekvensrettelse uden væsentlig miljømæssig virkning.

Fjernelse af undtagelserne i bekendtgørelse om miljøkrav til mellemstore fyringsanlæg for fyringsanlæg, der anvendes til varmeproduktion i tilfælde af usædvanligt kolde vejrforhold er ligeledes en regulering, som har meget begrænset praktisk miljømæssig effektiv såvel positiv som negativt.

De øvrige bekendtgørelsesændringer angår alene administrative forhold, herunder præciseringer af den gældende retstilstand, som medfører en mere retvisende og hensigtsmæssig beskrivelse af den ønskede regulering. Disse administrative regler indebærer ikke en materiel ændring af retstilstanden og har ingen miljømæssig virkning.

Miljøstyrelsen lægger hertil bl.a. vægt på, at ændringerne i forhold til indvirkning på miljøet må anses som mindre ændringer og hovedsageligt konkrete præciseringer af de gældende bestemmelser i bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, som har ingen eller begrænset indvirkning på miljøet.

Miljøstyrelsen vurderer på denne baggrund, at de planlagte ændringer (bekendtgørelsesændringer A-H) af bekendtgørelsen ikke får væsentlig indvirkning på miljøet, og at der derfor ikke er krav om gennemførelse af en miljøvurdering.

Høring af berørte myndigheder

Miljøstyrelsen har i perioden fra den 15. september 2023 til den 16. oktober 2023 haft udkast til screeningsafgørelse i høring hos de relevante berørte myndigheder, jf. miljøvurderingslovens § 32, stk. 3, nr. 1, ligesom udkast til miljøscreeningsafgørelse har været på høringsportalen i ovennævnte periode.

Miljøstyrelsen har vurderet, at de berørte myndigheder i denne sammenhæng er kommunerne samt Miljøministeriet. Herudover er der foretaget intern høring i Miljøstyrelsen, da enheden MST Virksomheder anses for berørt myndighed i denne sammenhæng.

Ved høringsperiodens udløb har Miljøstyrelsen ikke modtaget hørings svar vedrørende udkast til miljøscreeningsafgørelsen, hvorfor Miljøstyrelsen hermed træffer afgørelse i overensstemmelse med nærværende screening.

Klage- og søgsmålsvejledning

I henhold til miljøvurderingslovens § 48, stk. 1, kan afgørelser efter miljøvurderingsloven påklages efter de klageregler, der er fastsat i den lovgivning, som planen er udarbejdet i henhold til. Forslaget til ændring af godkendelsesbekendtgørelsen er udarbejdet i henhold til Miljøbeskyttelsesloven.

Afgørelsen kan derfor påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. Miljøbeskyttelseslovens § 91, stk. 1. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet skal indgives skriftligt til Miljøministeriet ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening.

Klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Du klager via klageportalen, som du finder via borger.dk eller virk.dk.

Screeningsafgørelsen er offentliggjort på Miljøstyrelsens hjemmeside og høringsportalen.

Klagefristen udløber den 7. december 2023.

Det bemærkes, at Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis med hensyn til klagefrister er restriktiv. En klage, der er indgivet efter udløbet af klagefristen, vil normalt blive afvist, også selv om der er tale om en meget kort overskridelse.

Klageberettiget er enhver med retlig interesse i sagens udfald. Klageberettiget er endvidere landsdækkende foreninger og organisationer, der som formål har beskyttelsen af natur og miljø eller varetagelsen af væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen og har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og som repræsenterer mindst 100 medlemmer, jf. miljøvurderingslovens § 50.

Klage er forbundet med klagegebyr. Privatpersoner skal betale et gebyr på kr. 900, mens virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder skal betale et gebyr på kr. 1.800.

Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, vil Miljøministeriet sende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som tager stilling til, om sagen undtagesesvis vil blive fremmet.

Klage er som udgangspunkt ikke forbundet med opsættende virkning, men Miljø- og Fødevareklagenævnet kan træffe afgørelse herom, jf. § 53 i miljøvurderingsloven.

Søgsmål til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er offentliggjort, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.